

Een open visie op de wereld is de Kerk in Brussel niet vreemd. "Ze speelt in op de noden die bestaan in de hoofdstad", aldus Herman Cosijns. "Wat wij met de reflectiegroep voor sociale huisvesting beogen, is niet de oplossing voor de woonproblematiek. Daarvoor is die problematiek immers te omvangrijk: jaarlijks telt men tussen 25.000 en '35.000 aanvragen voor een sociale woning waar niet op ingegaan wordt. Wel wil de Kerk haar steentje bijdragen en veel mensen bewustmaken van die problematiek. Ze wil mensen die er iets aan kunnen doen, daartoe uitnodigen. Het gaat dus om een diaconale rol of dienstfunctie van de Kerk in de Brusselse samenleving."

- Wat wil de reflectiegroep bereiken?

De groep - die is samengesteld uit kerkmensen en mensen van sociaal verhuurkantoren die contact hebben met de Kerk - heeft zich vier doelen vooropgesteld. Een eerste doel is: een overzicht maken van alle kerkelijke goederen, verspreid over honderden instanties - vzw's, kortfabrieken, instellingen, scholen en religieuze congregaties. Zo kan men nagaan welke huizen en gebouwen leegstaan en als sociale woning in aanmerking kunnen komen.

Ten tweede willen we de verantwoordelijken in de Kerk informeren over de concrete werking van sociaal verhuurkantoren. Het is een financieel goede en evangelische oplossing voor een aantal gebouwen die we minder of niet meer gebruiken, in plaats van ze te verkopen. De enige voorwaarde is dat ze in orde worden gebracht voor bewoning. Daarna doet het sociaal verhuurkantoor al de rest. Zo garandeert het de stabiliteit van de huur en dat mensen deze gebouwen tegen een lage huurprijs kunnen betrekken.

Een derde opdracht die wij zien, is: het informeren van alle christenen over de mogelijkheid van sociaal verhuurkantoren. Een dag na de oproep van de kardinaal was er al een christen die vijf appartementen heeft aangeboden aan een sociaal verhuurkantoor. Alle lasten met verhuurders worden opgenomen door het verhuurkantoor. We willen laten zien wat verhuuren met een sociaal verhuurkantoor inhoudt en welke voordelen dat biedt. Onder andere publiceren we daarvoor een dossier in B-City, het tweetalige driemaandelijkse magazine van de Brusselse Kerk. In november wordt bovendien een colloquium georganiseerd met specialisten ter zake.

Een vierde doelstelling bestaat erin dat we naar financiële middelen zoeken om een aantal initiatieven te kunnen nemen en sociale woningen te ondersteunen. Het is zo dat sommige gebouwen niet voldoen aan de Brusselse wetgeving betreffende verhuuren. Sommige eigenaars hebben geen geld voor de noodzakelijke renovatie. Het sociaal verhuurkantoor doet enkel de verhuur en neemt zoiets niet op zich. Soms is er een impasse met leegstaande gebouwen. Daarom groeien we naar een

In de zendingsviering van het evangelisatiecongres Brussel-Allerheiligen 2006 riep kardinaal Danneels de kerkgemeenschap op om zich in te zetten voor sociale huisvesting. Na het congres is in Brussel een denkgroep ontstaan die de opmerkelijke aansporing concreet wil maken. We spraken daarover met Herman Cosijns, deken van Brussel-West en initiatiefnemer van die groep.

Koen Cauberghe

Een dak boven je hoofd

© Koen Cauberghe

fonds om gebouwen te renoveren.

- Wat is uw rol hierin?

Ik medebeer de werkgroep, als verantwoordelijke voor het Tijdelijke in het vicariaat Brussel. Het 'Tijdelijke' omvat de kerkelijke financiën op gebouwen.

- Wat ervaart u als positief aan dit werk?

De link tussen maatschappij, maatschappelijke actoren en mensen uit de Kerk wordt versterkt. Er ontstaat dialoog en je werkt aan dezelfde doelstellingen. Ondertussen zijn er toch al een tiental gebouwen of gebouwcomplexen verhuurd aan sociaal verhuurkantoren. Er zijn veel christenen mee bezig. De filosofie van het wonen komt ook aan bod. Wat is wonen? Dat is niet alleen een dak boven het hoofd, maar ook veiligheid. De Kerk wil zo aan de maatschappij laten zien dat ze niet in een ivoren toren leeft.

- Ondervindt u soms ook moeilijkheden?

Aan goede informatie over de problematiek geraakt, was niet zo simpel. De werkelijkheid van

sociaal verhuuren in Brussel is zo groot en zo complex. Maar als ieder zijn steentje bijdraagt, kan het wel helpen.

- Ziet u een evolutie in de sociale huisvesting in Brussel?

De evolutie die iedereen ziet, is dat de huur- en verkoopcijfers van woningen steeds stijgen. Volgens sommigen is dit te wijten aan Europa, volgens anderen is het

een normale evolutie. In Brussel een goede woonst vinden is niet zo simpel: veel mensen met een klein inkomen kunnen zich geen woning meer aanschaffen. Dat aantal groeit en dat is een beangstigende vaststelling.

- Zijn er met die groep verbanden mogelijk met de politiek?

We hebben erover gesproken, maar eerst willen we duidelijk zicht op wat we willen - onze vier doelstellingen uitwerken - en wat niet. Misschien nodigen we politici uit op ons colloquium. Een beginnende groep moet zich eerst bewijzen en vertrouwen krijgen.

- Kunnen parochies verplicht worden om leegstaande gebouwen hiervoor te bestemmen?

In principe is de parochie verantwoordelijk voor haar eigendommen. Wij kunnen dus alleen maar suggereren en wegen open, maar we hebben geen beslissingsmacht. Enkel de kerkfabriek of de parochiale vzw kan overgaan tot sociaal verhuuren.

- Komen leegstaande kerken ook in aanmerking?

We zijn nog niet zover dat er leegstaande kerken zijn in Brussel. Indien die er zouden komen - dus kerken waarvan geen eredienst meer gevierd wordt - dan is de eerste bekommernis of andere christelijke kerken op zoek zijn naar een kerkgebouw. Zo wordt de kerk van Onze-Lieve-Vrouw Middelaars in Molenbeek nu gebruikt door de Servische-Orthodoxe Kerk en loopt ze weer geregeld vol. Kerken hebben een sterke symbolische waarde en dat kun je niet negeren.

- Wat waren de reacties van de sociaal verhuurkantoren?

Het verbaast me dat de sociaal verhuurkantoren er zo positief op reageerden. Nog wekelijks welgeren we mensen van sociaal verhuurkantoren die willen deelnemen aan deze denkgroep. We doen dat noodgedwongen, omdat de groep werkbare moet blijven. Wel zullen alle belangstellenden worden uitgenodigd op het colloquium. We merken wel enthousiasme bij die mensen. Ze waarden uitarmate dat de Kerk hierover spreekt en voelen zich ook erkend als een belangrijk element in het sociale weefsel.

